

Dins la trinxera

La part que ens toca retrata amb una corprenedora cruesa la progressiva degradació dels soldats a les trinxeres durant la Primera Guerra Mundial, immersos involuntàriament en un pou de depravació, de patiment físic i misèria moral. Bussejant en l'oceà més tèrbol dels instints humans i servint-se d'un llenguatge alliberat de convencions, desconsiderat, fins i tot groller, que li confereix una força i una vivacitat especial, Manning assoleix una pregona – quasi insofrible– versemblança.

Esdevinguts prescindibles peons del macabre i implacable joc de la guerra, sotmesos a la insostenible tensió que els suposa saber que a cada instant allò que els separa del no res definitiu depèn tan sols del més imprevisible dels atzars, Bourne –protagonista principal i *alter ego* del seu autor– i els seus malaurats companys es veuran obligats a conviure amb el més desassossegant i infernal dels malsons. Malson que els situa permanentment al caire del delicat i primíssim abisme que separa la raó de la follia.

Malgrat l'innegable valor humà d'alguna de les converses al campament, de resonàncies dostoievskianes, entenem que allò que confereix una major força narrativa i uns imperibles aires de modernitat a la novel·la són les escenes pròpiament bèl·liques. I sobretot a partir del capítol XII –quan la tensió es decuplica en saber que els autoritats militar han prohibit terminantment “aturar-se per assistir els ferits”– i amb major raó encara als capítols finals, que ens ofereixen algunes pàgines tan magnífiques com inoblidables, quasi gosaríem dir-ne antològiques.

La part que ens toca

Frederic Manning

Traducció: Carme Geronès i Carles Urritz

Adesiara Editorial

Martorell, 2011

Preu: 27,00 euros

Pàgines: 400

dijous, 8 de desembre del mxxi

© Xavier Serrahima 2011

www.racodelaparaula.cat

Informació sobre els drets

